

VINERI.
ANUL VII.

VOIESCE
SI VEI PUTE

BOMANU

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direcțoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerantul responsabil: M. Caludescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Română No. 13.

D-le perceptoriu,

Cu onore ve înaintează contribuția pe Ianuarie și Februarie, anul curint, eră pe Martie și nainte nu potu plăti, nefindu votate bugetele de Onor. Adunare legislativă.

Dacă însă vi se impune a mili la plată, atunci n'avej, d-le perceptoriu, de cău să-mi apliți legea de următoare.

A. Gayala.

REVISTA POLITICA.

MUCURESCĂ, Florău

Despre cestiuile din intru ne mărinimă astă-dă a publica unu raportu al Primului Staroste către d. Ministrul de Comerciu prin care se dovedește că 'n locul im bunetăților ce ne contemtu și totu deuna în desertu, reclama comerciul, s'a slășiatu și ce mai remăsesse mai bunu în legile vecie și s'a datu comercianții suptu direpta administrare a Prefecturei Politei. Bucurati-vă, odorați comercianți, căci a sositu și pentru voi dreptatea ce merită!

Publicăm anca, a doua parte a procesului intentat d-lui Aricescu, adică pleoaria făcută de d. C. A. Rosetti, care de și este forte trunchiată, din cauă cănu s'a putut găsi în acea di nici stenografi nici tachigrăfi, totu însă arătă pînă la ore care punctu în ce modu actualele ministeriu înțelege libertatea Presei, și cumu în procesul acesta n'a fostu chiamat u măntea Curții și n'a fotu osindu d. Aricescu, ci reprezentanțina naționale.

Cu ocazia proceselor de presă, să mai facem cunoscutu că, după ce gîvîștilu aptuale a introduști ares- tulu preventiv pentru delicti de Presă, cău ce nu s'a vedutu nicăire, apoi acimă mai făcurămă unu pasu 'nainte; d. Procuratorii alu guvernului C. Borănescu a chiamat la Procuroria s'a supusu la interogatoriu pe d. Radu Ionescu pri tra article nesupscrise de dñsru. Cu modulu acesta pote scrie ori cine, și chiaru domnii Ministerii sau d. C. Herachid directoriul de la Ministeriu Justiției, destulu numai se pău ceva litere, de exemplu C. H. în locu de nume, și d. Procuratorii Borănescu va spune la interogatoriu pe cine va voi și va include la pușcării tălharilor ori ce omu il va plăce. Daru, voru striga u-nu, d. Procuratorii nu pote se procedă astă-felu, fiindu că calcă legea. Nebunia și mai multu anca, nerochie! le va responde d. Procuratorii Borănescu supra numitul „procuratorul de trei cuvinte.“ Legea călcată, va dice domnia-sa, va se dica Revoluțione, deci, amu declarat u naintea Curții, că „Revoluționile făcute de guvern suntu bine făcătorie; Josu daru legile, éca trei cuvinte și forte temeinice căci imi dă triumfuri.“

Sg trecemă acumu la cele din afară și se dănu următoria scire care dă ea nădeplină explicare depeșei din urmă și areă starea in care

se află cestiuenea polonă. În sedința de la 8 Martiu a Camerei Lordilor Comitele Shaftesbury înfăcișându petiția orășialu „(City)“ în favoarea Poloniei, a condamnat cu cuvinte forte aspre politica Prusiei „s'a declarat că poporul prusian va perde drepturile sale de națiune liberă, dacă va îndura mai multu timpă u-a asemenea politică. A cerut ca guvernul britanicu se declare guvernului rusescu, că voiesce despărțirea Poloniei de Rusia declararea independenție sele. — Comitele Russel a respunsu că Englera d'u camu, datu nu pote face de cău remonstrări amicali. Așteptările juste ale Poloniei au fostu pînă acumu amăgitu cu totu umanitatea imperatului. Nimine nu pote cere că Polonia se mai aibă incredere după atâtu de multe călcări de dreptu. Englera propune constituția anului 1815, u-a adunare națională aleasă de Poloni, funcțiunile administrative incredințate indigenilor. Din altă parte, (adică din partea Franciei negreșii) a fostu propusă desliperea Poloniei de Rusia. Englera n'o crede acesta execuabile, to facia rezistența din partea Rusiei, a Prusiei și a Austriei, de cău numai printu unu lungu resbelu. Unu asemenea resbelu nu-l va întreprinde Englera de cău cându va fi impinsă la estremitate. Dacea-a nu pote acumu se pronunțe penru despărțirea Poloniei, daru va continua dimpreună cu cele lalte puteri u-a politică inteligeță.“

Cracovia, 7 Maiu. Eri, séră s'a adusu aici 138 de insurgenți, caru a fostu risipitu lingă Ploki și Czyzowka, între caru s'află mulți străini; 30 de insurgenți se mai află la fruntaria austriacă suptu paza militarii. Ei suntu din corpul lui Miniewski și Nullos, care, se dice, a murit pe cîmpul bătăliei. Despărțirea s'a bătutu la 5 și a fostu invinsă și risipită. Se dice că la 6 ar fi combătutu u-a despărțire de insurgenți, suptu comanda lui Mieroslawski, lingă Olkusz. Resultatul nu este anca cunoscutu. — De la Modlinu aflatu că de la 7 ore dimineață s'află 400 de insurgenți la fruntaria polona între Szyce, și a luat u-a poziție a-própe de bariera dnaniară austriacă.

— Cracovia, 8 Maiu. Eri, de la 1 pînă la 3 ore după amădăgi, s'a hătutu 500 de insurgenți insurgenți în contra Rușilor, alu căroru numeru nu se cunosc, lingă Szyce și lingă Wielkowicz. Garnisona rusescă de la Michalowice plecase dimineață în mare grabă și luase u-a poziție lingă Szyce. Insurgenții fură batutu și risipită; u-a parte a isbutită a-și face drumu prin midlocul inamicilor și a petrunde în interiorul Poloniei; 141 de insurgenți refugiaști pe teritoriu austriacu, au fost conduși la Cracovia. Numerul insurgenților morți și vulnerați nu este cunoscutu anca; se dice că comandantele corpului care a combătutu la Wielkowicz, Szymonowicz, se află vulnerați la Tomaszowice. Din partea rusilor au murit u-un capitanu și u-un soldat, 3 soldați au fostu vulnerați. Pește 200 de Ruș s'află la Szyce. Comandanțele de insurgenți, Bonza, care mai nainte s'află cu despărțirea lui lingă Deszno, a avut la 6 Maiu u-a întîlnire cu trupele rusești și le-a respinsu de la Wadzislaw pînă la Micsnow.

— Torino, 7 Maiu. În sedința de astă-dă a Camerei deputaților președintele a anunțat ordinea de dî adoptată în comitatul secretu: „Camera recunoște că armata și-a împlinită datoria cunu devotamentu exemplarju, laudă gardiele naționale, caru s'a distinutu combătindu pe facătorii de rele, învîță ministeriul a face pasurile necesare ca Roma se inceteze d'a fi un asilu sicuru pentru conjurați în contra ordinii sociale și p' contra pacii Italiiei; îl invită a întrebuiu puterile sale spre înaintarea lucărilor publice, emanciparea pământului și progresul instituțiunilor de creditu agricolu și industriale spre întinderea instrucționii publice și a întrebuiu tôte midilöcele spre a asigura cooperatiunea tuturor puterilor spre suprimarea brigantismului.“ — Proiectul de lege propus de comisiune se va tipări. Camera exprime comisiunii multămirea sa,

Domnule Ministru.

— Suntu ani de cându comercianții s'află silici, prin tôte midilöcele de caru a pututu dispune, spre a dobîndi un Ministeriu alu comerciului. Ei sperău,

3 MAIU 1863.
ANUL VII.

LUMINEZĂ-TE
SI VEI FI.

Abonare pentru districte de 152 lei
Săse luna . . . . . 76 —
Trei luni . . . . . 38 —
Abonamentele încep la 1 și 18 ale fiecărui luna.
Ele se facă în districte la corespondență dia-
rialul și prin post.
La Paris la d. Hellegrain, rue de l'ancien
comédie, 5; pe trimestru 20 franci.
In Austria la direcțile postale și la aglu-
țele de abonare, pe trimestru 10 florii argintii
valută austriacă.

riile ce privesc asupra mișcărilor neguțătorie și industrie, pentru care facindu isvoră, le supune prin raportul său stăpînirii.“

După dreptul celu mare ce legea dă comercianților d'a face chiar proiecte de legi și a le supune guvernului, apoi, legea înțelegindu însemnatatea cea mare a libertății comercianților, mai prescrie în articolul 33, că Sfatul orașanescu, acela ce este esitul totu din alegerea octășanilor, acela care este „Părintele opereșeu“ se alătură între anticele sale drepturi și datorie „a apăra negoțialu de veri ce asuprile și strîmporări, din partea ORI CUI S'AR PUTE URMA.“

Cătu pentru cele latte lucrări, cari privesc fiscul, după ce legea prescrie că el se se facă totu prin comercianți, face apoi unu intermedieru pe Vornicul Orașului, care, în acelă amestecu alu Regulamentului organicu avea, pînă la ore care puntu, unele din atribuțiunile municipalității, ale Mairului capitalii.

Astăfelu, domnule Ministru, a fostu și este pînă astă-dă la noi, după legile în ființă, organizarea în cea-a ce privesc pe comercianți, și prin instituțiunile cele noue, și mai cu semă prin instituirea unui Ministeriu ad-hoc alu Comerciului, eram toși în dreptu, o mai repetu, a fi sicuri că tôte a-cestă legi se voru desvolta în favoarea comerciului, și se voru aplica în viitoru cu religiositate de cătră toși, și de cătră Municipalitate, care, mărturimă cu întristare că n'a îndeplinitu pînă acumu marea misiune ce-i-a datu articolul 33. Si, în locu de înținderă drepturilor și libertăților ce erau în dreptu a accepta, a cere, ce vedem? Că se dă comercianții suptu administrația Poliției, ale cărui atribuțiun suntu numai asicurarea publică.

Căndu după decretata desființare a Vorniciei de Poliție s'a respăndit u orașu acestă scire, ne-amu refusat să dă credemîntu. Mai mulți comercianți au venit, plini de grije, de durere și schirbiți, umiliți de rușine și mi-au cerutu a-mi îndeplini datoria, a protesta. Amu disu însă că este peste putință ca guvernul se comită u-a asemenea faptă, se dă comerciului u-a asemenea lovire s'amu refusat d'a o crede. Întehindu-se însă avisurile, amu mersu eū însu-mi eri la Prefectura Poliției, unde, întrebându, în dreptul meu de primu staroste, mi s'a arestatu adresa d-lui ministru. Intru cu No. 8603, din 31 Martiu, prin care dă Poliției „Stărostiele corporațiunilor“ și alegeră deputaților.“

N'amu nici unu dreptu, domnule ministru, d'a reclama contra unei or-

dină a guvernului prin care prescrie ca „alegerile deputaților” se facă în Poliția și prin Poliță. Pentru acesta voru reclama cei competenți căndu va veni ciua în cărui voru putea s’o facă. Amu însă și datoria și dreptul d’ă reclama, să protesta, în numele tuturor comercianților, în privința dării stărostierilor suptu administrarea d-lui Prefectul alu Poliției, ale cărui atribută nu sunt decât ascurarea publică, și mi’ împlinescă datoria, și mi’ eserțut dreptul prin acăstă protestare cătră domnia ta, ministrul alu comerciului, în România.

Ori cine scie, domnule ministru, că unu neguțătoriū chiamați la Poliția, se simple scăduțu în ochii sei și n’ochii publicului.

Ori cine scie, apesarea ce eserțută asupra omului aginții Poliției, și ascurările publice, și d’aceea, în tōte ţerale legile depărtăzănume pe aginții Poliției, edea la orice alegere de ori ce biderătii politici și comerciali ce sunătăchiște face celițenia cei vîrsniți și liberi. Cumu daru vomu pută primi, noui comisarii cu alte gerile noastre, și celuritela interese și lucrări ale asociaționii, ale corporaționilor noștri se se facă în Poliția, cu Poliția, prin Poliță? Vechei ore, d-le ministru, pe comerciantele chiamați la Poliția, pentru interese ale corporaționii sale, pentru serviciile cele mai libere corporaționii, și ostăndu afară din sală, opăna, se i viuă rândul, în amestec cu furii cu uigăsi, cu vagabondii cu spioni, întrând în preteniu și esindu în acel amestec, în acuza promisuitară a virtuților vîstul, a libertății, a se avia? și după astă felu de degradare mal credi, ora că comercianțele mai potă simptu demnitatea dui, fără de care elu nu potă fi comercianți, ei unu omu josorii; după astă felu de loire, mai credi că comercianțul a căruia vîță este numai libertatea, mi’ vîță trăi? Nu! acesta este peste puști și o credi, și d’acea, sunțu incredibilă că rei rădiga îndată putericeanii voce, vîi scote fără minul de solădiare, comerciului din Poliția, unde l’alăvută. D. Președinte alu Consiliului și ministru din Intru și alu Juriștie, și gălăvei face se între în casă sa, în casă orășului, în spulul Municipalității.

Ori care va fi în sfîrșită otărirea domniei tale, că unul ce amu onorează și numită Primu Staroste, sunțu datoriu, încășme privesc, a fină neatenție drepturile comerciului și demnitatea comercianților, și priu urmare a protesta căndu ele sunțu călate. Amu primul onoreea acăsta în deplină libertate și nu-mi este iertată a uă păstra în deplină solevă. Si chiaru dacă, cea-a ce nu este, loți comercianții s’ară supune la degradarea ce voie ce d. Ministru din intru a le face, ce le a făcutu, eu unylu, în acestu minută, căndu potu încă vorbi în numele tuturor comercianților protestez, și declaru că neputindu recunoșca autoritatea Poliției îl trebile comerciali, neputându primi și pune în lucrate nișcun diu chărtiele ce mi-ar trămite ea, dacă nu rei voi a da îndată deplină satisfacere cererii ce am o nore a face, în numele acelor cari mi-a datu dreptul a vorbi, apoi se binevoiesci a considera ca dată, prin a-

cestu raportu, demisiunea mea de Primu Staroste și se ord. Poliției a aduna pe d-ii alegători spre a alege prin Poliția unu altul în locul meu. Primesce, d-le ministru, etc.

Primu Staroste, C. A. Rosetti.
1863 Aprilie 30. No. 7.

Curtea Apelativă Criminale.

Președintă d-lui A. Floreas.

Judecători DD. Dimanca, S. Zissu, P. Teulescu, Grig. Lahovari, Costache Crețeanu, R. Manolescu Procurator C. Borănescu.

Procesu de Presă intentat d-lui

C. Aricescu.

(Vedi No. de ieri.)

Dupe cuvântul d. procuratoru, d. președinte îndădu cuvintul apărătorilor, d. C. A. Rosetti începe prin a demonstra că legea, în tōte ţerale, are de scopu a înlesni acușatului apărarea, dăndu-i tōte mijlocele spre acăstă, că legea este totu deună în favorea apărării, eru nu în a acușării; arătă apoi că pretutindine actul de acușare trebuie se coprină lămurite puncturile de acușare și bine specificate temeiurile pe care se rađimă acușarea. Demonstra că și la noi procedura este totu astă-fel; că articolu 35, dice curatul: „După ce se va ispravi cercetarea de judecătoriu și va fi pricină în stare d’ă se de otărirea judecății, procuratorul va supune judecătoriei cererea sa;” deci, dice apărătorul căndu este pricina în stare d’ă se d’ă otărirea? Atunci căndu este bine lămurită; și cumu pote fi bine lămurită căndu nu este acușarea lămurită și specificată? Arătă însă că articolu 179 dice: „Președintele va porunci grăbișorului se citescă inscrișul de pîrciune alu procuratorului,” și „întrăbă unde este acelui inscris?” Desvoltă poziunea cea critică în care pune pe acușatul în lipsă de actu de acușare, căci adusă „naintea acușatorului care îl lovescă cu unu actu mediatu, elu, acușatul, este silitu, și noța tolu, a coprindu tolu să se apele prin improvisare contra unor lovi cugetate. Susține că legea la noi este în acăstă cestiune că pretutindine și că s’au datu unu reu înțelesu art. 35 numai fiindu că n’au fostu procese corectionali și criminali seriose, și nu s’au interesat cu dingidusul pici judecătorilor, nici publicul, nici apărătorii. Această explicație a legii și protestare contra art. 35, amu mai făcutu-o, urmă d. Rosetti, și la procesul din urmă alu d-lui Albescu, pentru care se fostu acușat, de și n’au avutu fericirea d’ă fi ascultat; o facu daru acușu numai spre a constata lipsa de formă, și o cere se se trăca acăstă protestare în darea de sămă care va precede sentința.

Nu sciu, domnilor, urmă apoi d. Rosetti, de nu ve îngriji și dumna-vostă d’ătatea procese de presă, cumu se îngrijescă loți omui onorabil și devotati patriei loru cari cunoscă capetul, la care conducă tolu deună și pretutindeni asemene procese, doru credi că este pes’e putință se nu ve mîraști veșindu-ve silii a fi atât de desu judecătoril nostrii, mai cu sămă căndu veșindu ciudata procedere adoptată de ministeriul publicu și căndu audiu acușările sale și mai ciudate.

Suntu abia vre deco dile de căndu la unu altu procesu intentat contra d-lui Albescu, veșindu că d. Procur. veni aci naintea dv. și după ce sfâșia unul din oile mai de căpetenie article din lege, (34) ve dîse apoi că „n’are trebuință de căndu de trei cuvinte” spre a ve face se luătă totu ce are omul mai scumpă, libertatea sa. Trei cuvinte Albescu este vinovat, și dv., —cereon onoratul reprezentante alu min. publicu, — se ve n’chînaști îndată naintea acelei magice trei și se pronunță alte 3 cuvinte

prin care se închidești unu omu în tem-

niță tilharilor — căci acolo guvernulă inchide pe scriitori.

D. Procuratoru protestă contra acăstă cuvinte.

D. Președinte intrăbă pe d. Rosetti dacă pune protestarea contra lipsei d’acușare ca cestiune prealabile și de cera re amânarea.

D. Rosetti. O puiu ca cestiune prealabile, nu poartă a cere amânarea, ci pentru a constata că după noi, apărătorii, procedura nu este pădită să se se constate acăstă protestare. Si dacă d. procuratoru m’ă interuptu n’ă făcutu-o acăstă, după mine, fiind că amu protestat contra lipsei de actu de acușare, ci ea se se pără cele după urmă cuvinte ale mele. Acăstă însă nu va fi, căci voi repeti, spre a se soci bine de loți, că guvernulă inchide pe scriitori în temniță tilharilor. — Si pentru ce d. procuratoru cerea ca prin trei cuvinte ale sale se închidești pe d. Albescu în puscărlă? Fiind că, a spus-o insu-și, omul acelu declarase că nu-și vine conștiința, că nu-și schimbă legea după sullarea vîntului, că nu servesc interesele materiali; că elu a făști gerante alu Românilor fiindu că are uă credință, uă religiune, și că chieră căndu legea în ființă se crede datăria a lovi acea fășă, elu gerantele ier, este mandru că sufere pentru propaganda credinței sale. Ati respinsu acea ciudată și în tōte modurile vîtematogă și ilegală cerere și cu tōte aceste, ministeriul publicu vine din nou peste căteva dile și ve cere trei sentințe, trei osinide intră singură dī, și totu după sisteme de trei cuvinte, tolu prin violarea legii (art. 34) totu fără actu de acușare, să-ă deplina lămurire și dovedire a delictelor.

D. Președinte, dice că fiind că aperătorul pleă totu în cestiunea prealabile, judecătoria va desbată, și d. judecători se retragă. După unu cartu de ora sedință se redeschide și d. Președinte anunță că curtea nu găsesce că s’au făcutu vre uă călcare a procedurei.

D. Rosetti, cere din nou a se constata acăstă în introducerea sentinței să-apoi venindu la cestiune dice: „Ați vedutu că ’n adresa prin care d. Procuratoru va nainta procesul arată că d. Aricescu a comisă patru delicti. Atacu contra Guvernului, indemnare la ură și revoltă, atacu contra Domnitorului și, gelosu negresilu că mai românește unu singură delictu în legea Presă, pars că și aducă amintie în adresa sa către Curte și de cei laiță mare putere a națiunii, de reprezentanțe naționale, ne acușă „de atacu contra mandatelor naționale” pe cari apoi, veșindu-și că vîltă cu totulă respingindu insu-și acăstă delictu. Voju avé în curindu onoreea a ve demonstra pentru ce acăstă vîltare.

Ce dice d. Procuratoru în Adresa sa!

„Din interrogatoriul la care amu nepusu pe numiști,” — trece peste acăstă cuvîntul de supunere, peste acăstă energică și dictatoriale expresiune „m’amu convinsu că lă a lipsită cu totulă cuvîntul de justificare.” etc. etc. „Apăinarea in care au remasă la tōte cestiunile ce le amu pusă, dacă nu este uă desprețire cătră legi se consideră neapăratu ca uă probă de imposibilitatea in care s’au afărtu d’ă respunde. Acele interrogatori vi se atâșază pe lîngă acăstă spre a le ave în vedere la lucrarea ce suntești chiamaște a face în calitatea de președinte.”

Voiu trăce, domnul magistraț, și peste ciudata frasă „apăinarea in cari au remasă”, de și imi pare ne-nțesu că celu ce se servesce atâtă de ciudată ca frasile și cuvîntele, pin’ă dice că „vi se atâșeză pe lîngă acăstă; celu care nu scie valorea cuvîntelor cu care se servește, se fiă totu acelu care apăinăcește valorea frasilor și cuvînt-

elor scriitorilor; voiu dice însă că nu credeam că reprezentantele ministeriului se califice apăinarea de calcare, de dispreții cătră legi, și de probă de imposibilitatea d’ă respunde, d’ă ave dreptate! Voiu mai adăogi că dacă admite că apăinarea este și una și alta, apoi d-lui care s’ă apăină d’ă face unu actu de acușare a arestată „dispreții cătră legi” să datu probe despre imposibilitatea in care s’ă aflată, d’ă formula uă acușare, contra d. Aricescu, și voiu avé totu d’ă răspunsu a ve dice că, atâtă prin adresa cu care va nainta procesul, cătu și prin discursul ce ve fiu, delictul nu este caracterizat; elu este fără nume, sau are tōte numirile, elu nu are uă natură particulară sau are tōte naturele,

si nu sciu dacă d-vosră, judecători eră nu jurati, putești osindu unu ce ce nu are nume, n’are natură, unu ce pe care acușatorul nu-lu pote defini și specifica, unu ce despre care insu-și „v’ă datu probe despre imposibilitatea in care se ală d’ă vi-lu demonstra”. Aceasta constată se venimă la pasajele suplinite de d. Procuratoru, cari suntu atâtă de colpatibili, în catu insu și dumnașul a recunoscutu, în adresa sa, că pote se se servescă du dinsele și apărare; se ne servimă amindoi, se facem unu felu de amestecă, de comunismă de acușare și apărare cu acolea și pasagie.

„Partisanul guvernului respondă în locul său, el dîce:

„Dacă Ministerul pede locul seu și unu ministeriu din coadună montrouă, ar fi avutu aerul c’ă codată și ar fi compromis Unirea și România.

„Unu guvern progresist, ce are consiliușii sapătorilor să’ă dreptălibri băie, și simplimentul forței șele, nu cedea înaintea unei coaliții, ale cărăi tendințe returnări se să datu pe față în Cameră.

„Ministerul daru a otărătă a să la postul seu ca să scape situația: a otărătă a se sacrifică ca să scape situatia: a otărătă a se sacrifică ca să scape tronul amintat, și ca să scape tăra d’o dissoluție completă, a otărătă a percepe contribuționile, cu modulă arestată în Monitorul No. 61.

„Dacă se lău unu ministeriu din coadună, tronul se da pe măna inemicilor lor, cari stăpini pă puterea legislativă și executivă, silea pe Vodă se abdice. Abdicându de voie său de nevoie, ambicioanea pretendență la Domnie, nemulțămirea moldovenilor, rivalitatea puterilor garante, ar fi adusă resbelul civil, invasione, separatismul, etc. etc.

„A trebuitu să alegem reul celu mai micu. Ce se va întâmpla însă? Ori Camera sancționează la Decembrie condusa guvernului, ori guvernul convoca uă Adunare ad-hoc pentru reforma legii electorale. Națiunea va decide.“

Ecă testuale cuvîntele scrisse și tipărișe la cari respondă d. Aricescu. Ecă cumu poezi și susinutu forța materială și d. Aricescu a combătutu-o. Ecă cumu ei să disu că tronul este amenințat și tăra este amenințată d’ă disoluție complicată și amenință de reprezentanțe naționale, și d. Aricescu a respunză să combătutu aceste alegări. Ecă cumu s’ă făsu că dacă majoritatea Adonarii, vea lău ministeriul, precumă este stepină pe puterea legislativă, ya sili pe Vodă se abdice, că Adunarea nu are decâtă pretendență la Domnie, că Moldovenii suntu nemulțumiți, că puterile garanți suntu în rivalitate spre a ne uide, și că puterea legislativă voiesce s’aducă resbelu civil, invasione, separatismul. Ecă în sfîrșitul cumu se proclamă pe față violarea legilor, a pactului nostru fundamental, cumu se dice curatul că guvernulă va convoca uă Adunare ad-hoc, adică va trece peste tōte legile și națiunea va decide, se va supune său se va provoca uă revoluționă! Si Ministeriul publicu nu numai că n’andă, nu vede nimicu din tōte acestea, ci încă îndată că d. Aricescu respunde și combată uă asemenea propagandă ilu ie, ilu aduce naintea dumnașovăstră și ve cere se-lu osindu.

S’acumă înțelegerei pentru ce în pledarea sa de astă-dăi a uitată a patra acușare ce făcuse in adresa sa către Curte, acea-a de „atacă in contra reprezentanții naționale” și d. Procuratoru este celu puținu consintă astă-dăi. Cumu în adeveru, mai putea se apre reprezentanții naționale, căndu ilu sudără în meditata improviseare ce ve făcu, suntu căte-va minute, șicendu-ve că „în desbaterile Adunării veți găsi cuvîntul de guvernămîntu personală; că elu este uă crea-

țință la Adunăril și ve veți covinge

